THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 39 - No. 2
OCTOBER, 1955

The Messiah of Israel

By Verna Henriques of Jamaica, British West Indies

(Mrs. Henriques is a Jewess who believes in the Lord Jesus Christ)

WHO IS THE SON OF PSALM 2?

THE LAST VERSE of Psalm 2 contains the beautiful admonition, "Kiss the Son." The conviction of both Jewish and Christian theologians is that this Psalm is one of many definite prophecies of the Messiah, the promised Saviour of God's chosen people Israel. The Psalm embodies two separate advents of the Messiah into this world, first, as the humble servant of the Lord to be rejected, and, second, as the Lord's anointed who will return in power and glory to rule all nations.

> Yet have I set my king upon my holy hill of Zion.
> I will declare the decree: the Lord hath said unto me, Thou art my Son; this day have I begotten thee.
> Ask of me, and I shall give thee the heathen for thine inheritanec, and the uttermost parts of the earth for thy possession.
> Thou shalt break them with a rod of iron....
> Be wise now therefore, O ye kings: be instructed, ye judges of the earth....
> Kiss the Son, lest he be angry, and ye perish from the way, when his wrath is kindled but a little. Blessed are all they that put their trust in him.

DID THE PROPHETS FORETELL TWO ADVENTS OF MESSIAH?

Many people find it difficult to understand how the Old Testament prophecies could have presented the coming Messiah in two such entirely different capacities, a suffering servant and a mighty king. Just as one can see on the distant horizon several ranges of mountains which appear from that great distance to be blended together so that one range can scarcely be distinguished from another, although in actual fact they may be miles apart, so it was with the prophets of the Old Testament when they looked into the dim and distant future and saw the coming of the Messiah. They saw Him in humility and glory but did not distinguish the great time lapse between. Some prophecies, like Isaiah 53, portray Messiah's suffering and great sacrifice of His life in atonement for the sins of His people. Others, like Psalm 2, speak of the mighty king.

DID THE PROPHETS FORETELL MESSIAH'S DIVINITY?

The prophet Isaiah foretold the divinity and miraculous birth of the coming Messiah in chapter seven, verses thirteen and fourteen.

> Hear ye now, O house of David.....the Lord himself shall give you a sign; Behold, a virgin shall conceive, and bear a son, and shall call his name Immanuel.

Immanuel means "God with us." If the Messiah was not to be the divine Son of God, what can be the meaning of this prophecy? It was fulfilled in the giving of the name JESUS which is the Greek form of the Hebrew JEHOSHUA, Jehovah-Saviour, as we read in Matthew 1:21,

> And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: for he shall save his people from their sins.

So the prophet Isaiah told us that Messiah would be God with us. When He came He was called Jesus the Christ. The name CHRIST is from the Greek form of the Hebrew for MESSIAH. It is important to note this, for many have paid the utmost disrespect to the name "Christ" not realizing that it is another word for "Messiah." This Immanuel was to be God manifest in the flesh, and so it came to pass that

> The Word was made flesh, and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth (John 1:14).

THE POSSIBILITY OF THE VIRGIN BIRTH

Since God created the world and the first man and woman, why should people stumble at this miracle of the virgin birth of the Messiah? Is it not equal to denying God's supreme power to doubt this? Did He not divide the Red Sea for His people to pass through? Many were the mighty miracles He performed. Is it not obvious also that the promised Messiah had to be more than ordinary man? Hear Isaiah again,

> For unto us a child is born, unto us a son is given: and the government shall be upon his shoulder: and his name shall be called Wonderful, Counselor, The mighty God, The everlasting Father, The Prince of Peace (9:6).

The miraculous birth of the Saviour was therefore definitely prophesied in the Old Testament, as well as the fact that He would be Son of God and Son of Man. It is well to remember that in Genesis 3:15 God promised that it would be through the seed of the **woman** that the Redeemer would eventually come to redeem mankind from the curse that was put upon the human race through the first act of disobedience to God.

THE REASON FOR MESSIAH'S HUMANITY

Now we come to the reason why the Messiah had to be born in human form and offer His own body as the one great sacrifice of atonement so that whoever would accept Him would be once and for all purified in the sight of God and forgiven. God made it very plain throughout His Book that blood was essential to bring to Him as an atonement for our sins. Our own acts of righteousness are not enough (Isaiah 64:6). The following three instances from the Old Testament prove this.

1. In Genesis, when Cain and Abel brought their offerings to God, Abel's offering of animals was accepted by the Lord in preference to Cain's offering of the fruit of the ground. This shows that, however good our works may be in our own sight, **they are not enough for God.** He requires the blood of atonement.

2. In Exodus, when God was about

Has God a Son?

If so, what is His name? Is there any sure way of finding out? We have the answer. It is contained in a 32-page booklet, entitled, "What Is His Name? And What Is His Son's Name?" It is yours for 5¢ (stamps will do). This does not even cover cost of printing and mailing, but we want to do our share in helping you get the truth.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

to deliver the Israelites out of Egyptian bondage, He told Moses that He would send a final plague on Egypt which would be the means of destroying all the first-born in the land of Egypt. However, each family of the Israelites was to kill a lamb without blemish for each household, and with its blood they were to mark on the doorposts of their houses. Only the houses thus marked would be passed over by the Angel of Death. God made this point quite clear. Had any Israelite family omitted to carry out this injunction, they would have received the same punishment as every Egyptian household. What a lesson is to be learned from this! God did not actually need to be shown which houses contained His people, but He meant to show to them and to future generations that only those sheltered under the blood of sacrifice were safe from His wrath.

3. In Leviticus, when the Israelites were sojourning in the wilderness, God said,

> For the life of the flesh is in the blood; and I have given it to you upon the altar to make an atonement for your souls: for it is the blood that maketh an atonement for the soul (17:11).

Nothing could be plainer, and the animal sacrifices, therefore, played a most important part in the lives of the people of Israel.

But God had only instituted these as a type and shadow of the true sacrifice that was to come. At the time appointed, as foretold in Daniel 9:25,26, God sent His only-begotten Son, Israel's Messiah, to make the supreme sacrifice once for all so that whosoever is sheltered under His blood through simple acceptance of Him as the Messiah is safe from God's judgment.

THE ATONING WORK OF MESSIAH

Up to the time of Messiah's sacrifice on the cross of Calvary, the Jewish people depended on their High Priest's intercession for them. This he did within the Holy of Holies of the Temple where he offered each Day of Atonement the blood of slain animals to the Lord as an atonement for the sins of the people. This part of the Temple was separated from the rest by an elaborate curtain called the Veil. No one dared to go past this Veil except the High Priest. Immediately after the death of the Lord Jesus Christ on the cross this Veil was rent in twain from the top to the bottom (Matthew 27:51), proving that all might thereafter have access to God through the sacrifice of the Messiah who, having risen from the dead on the third day, is now our High Priest at the right hand of God the Father.

DOES THE NEW TESTAMENT PRESENT A NEW RELIGION?

The faith of the New Testament is a complement to that of the Old. Jeremiah prophesied the coming of this new covenant:

> Behold, the days come, saith the Lord, that I will make a new covenant with the house of Israel, and with the house of Judah:
>
> Not according to the covenant that I made with their fathers, in the day that I took them by the hand to bring them out of the land of Egypt; which my covenant they brake, although I was a husband unto them, saith the Lord:
>
> But this shall be the covenant that I will make with the house of Israel; After those days, saith the Lord, I will put my law in their inward parts, and write it in their hearts; and will be their God, and they shall be my people (31:31-33).

When the Lord Jesus Christ handed the wine to His disciples at the last Passover Supper He said, "This is my blood of the new testament (covenant), which is shed for many for the remission of sins" (Matthew 26:28). By the acceptance of Him and His sacrifice for our sins we enter this new covenant and receive the law written in our hearts.

ISRAEL'S UNBELIEF FORETOLD

In the early part of Isaiah's ministry God said to him:

> Go, and tell this people, Hear ye indeed, but understand not; and see ye indeed, but perceive not.
>
> Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes; lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and convert, and be healed (6:9,10).

Even after the death of the Messiah two of His followers were guilty of unbelief. Appearing to them after His resurrection He said,

> O fools, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken:
>
> Ought not Christ to have suffered these things, and to enter into his glory?
>
> And beginning at Moses and all the prophets, he expounded unto them in all the scriptures the things concerning himself (Luke 24:25-27).

Israel's unbelief, however, was only partial; for the number of disciples multiplied greatly in Jerusalem, and a great company of the priests were obedient to the faith (Acts 6:7).

JEWISH ACCEPTANCE OF JESUS CHRIST

These facts show how it is that a person of the Jewish faith can acknowledge Jesus Christ as Israel's own Messiah and accept the New Testament as being simply a continuation and fulfillment of the Old instead of a "new religion" as it is often believed to be.

Maybe it is not generally known that one of the world's greatest Jews, Benjamin Disraeli, Prime Minister of England in Queen Victoria's reign, in spite of his great pride in his heritage as a Jew, believed in the Lord Jesus Christ. On one occasion he stated that he "did not know how a Jew could fail to be a Christian." Countless others could be mentioned, including many fine Rabbis, who have accepted the Lord Jesus Christ as Israel's Messiah.

KISS THE SON

People of the Jewish faith, remain no longer under the cloud of unbelief. Do not clamour as did our ancestors, "His blood be upon us." Heed the command of God in Psalm 2 and kiss the Son, lest He be angry, and ye perish from the way, when His wrath is kindled but a little. Blessed are all they that put their trust in Him.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET

NEW YORK 23, N. Y.

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Brooklyn, N. Y.: 590 Broadway. **Coney Island, N. Y.:** 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 200 N. St. Louis Street. **Rochester, N. Y.:** 286 Jerold Street. **Denver, Colo. Columbus, Ohio. Austin, Texas:** 306 E. 14th Street. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontraio, Canada:** 39 King William Street.

COME TO OUR MEETINGS

AT 590 BROADWAY, BROOKLYN

Monday,	3:00 P.M.	Class for Primary and Junior Girls
Wednesday,	2:00 P.M.	Class for Mothers; Kindergarten
Thursday,	7:00 P.M.	Class for Senior Boys and Girls
	8:00 P.M.	Classes for Men and Women
Friday,	3:00 P.M.	Class for Primary and Junior Boys
	7:30 P.M	Gospel Meeting
	8:00 P.M.	Class for Intermediate Boys

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday,	3:00 P.M.	Young People's Meeting
	4:00 P.M.	Gospel Meeting
Tuesday,	3:00 P.M.	Class for Women Kindergarten
	7:00 P.M.	Jewish Missionary Training Institute
Thursday,	7:00 P.M.	Jewish Missionary Training Institute

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND

Monday,	1:30 to 4:00 P.M.	Mothers' Class Beginners' Class
	6:30 to 9:00 P.M.	Teenagers' Class
Wednesday,	1:30 to 4:00 P.M.	Dorcas Society Beginners' Class
Thursday,	3:00 to 5:00 P.M.	Primary and Junior Girls
	7:30 to 10:00 P.M.	Working Women's Class & Young People
Friday,	3:00 to 5:00 P.M.	Primary and Junior Boys

יעדער ווער עס וועט אים אננעמען וועט פארגעבן און גערייניקט ווערן פון זינד פאר גאט. גאט מאכט עס גאנץ קלאר אין זיין בוך אז בלוט איז נויטיק כדי צו מאכן א פארגעבונג פאר זינד. אונזערע גערעכטע טאטן זענען נישט גענוגענד. (ישעיה 6:64)

די פאלגענדע דריי אינצידענטן פונם תנ״ך וועלן דאס באווייזן.

1. אין בראשית, ווען קין און הבל האבן געבראכט זייערע קרבנות צו גאט איז הבל׳ס קרבן פון בהמות אנגענומען געווארן פאר גאט און נישט קין׳ס קרבן פון ערד פרוכטן. דאס באווייזט אז ווי גוט עס זאלן זיין אונזערע גוטע טאטן אין אונזערע אויגן, זענען זיי דאך נישט גענוגענד פאר גאט. ער פארלאנגט דאס בלוט פון פארגעבונג.

2. אין שמות, ווען גאט גייט דערלייזן דאס פאלק ישראל פון דער עגיפטישער שקלאפעריי, זאגט ער דורך משה רבינו אז ער וועט שיקן א לעצטע מכה אויף די עגיפטער און פארניכטן אלע בכורים אין עגיפטן. אבער די יידישע פאמיליעס דארפן שעכטן א לאם אן א פעלער פאר יעדער משפחה, און מיטן בלוט באצייכנען די טירן פון זייערע הייזער. נאר הייזער וועלכע זענען אזוי באצייכנט געווארן זענען אויסגעמיטן געווארן פון דעם פארניכטער (מלאך המות). גאט האט עס געמאכט אינגאנצן קלאר. אויב די יידישע פאמיליעס וואלטן דעמאלט נישט אויסגעפירט דעם באפעל, וואלטן זיי באשטראפט געווארן אזוי ווי די עגיפטער. מיר מוזן דערפון לערנען אז גאט האט נישט געדארפן אז מען זאל אים ווייזן וועלכעס הויז געהערט צו זיין פאלק, אבער ער האט זיי און צוקונפטיקע דורות געוואלט ציינן אז נאר דידאזיקע וועלכע זענען באשוצט אונטערן בלוט פונם קרבן זענען געשוצט פון זיין צארן.

3. אינם ספר ויקרא, ווען דאס יידישע פאלק האט געוואנדערט אין דער מדבר, זאגט גאט

ווארעם דאס לעבן פון יעדן פלייש איז אינם בלוט; און איך האב עס אייך געגעבן (אויסצוגיסן) אויפן מזבח כדי צו מאכן א פארגעבונג פאר אייערע זעלן: ווארעם דאס בלוט איז מכפר פאר דער זעל (יז:יא).

וואס קאן נאך זיין קלארער, דאריבער האבן די קרבנות געשפילט אזא וויכטיקע ראלע אינם לעבן פונם פאלק ישראל.

אבער גאט האט עס באשטימט פאר א פארבילד און פאר א שאטן פונם אמתן קרבן וואס דארף קומען. ווען די צייט איז געקומען ווי עס איז פארויסגעזאגט געווארן דורכן נביא דניאל 9:25־26, האט גאט געשיקט זיין בן־יחיד, ישראלס משיח, אז ער זאל ברענגען דעם גרעסטן קרבן איינס פאר אלעמאל אז כדי יעדער איינער וועלכער איז געשוצט אונטער זיין בלוט דורכן גלויבן אין אים אז ער איז דער משיח וועט זיין געשוצט פון גאטס משפט.

דעם משיחס ווערק פון פארגעבונג.

ביז צו דער צייט פונם משיחס קרבן אויפן צלב פון גלגלתא, איז דאס יידישע פאלק געווען אפהענגיק פונם כוהן־גדולס תפילות פאר זייערטוועגן. ער האט פאר זיי מתפלל געווען אינם קדשי קדשים פונם בית המקדש ווו ער האט אויפגעאפפערט יעדן יום־כיפור דאס בלוט פון די געשאכטענע בהמות פאר גאט פאר א פארגעבונג פאר די זינד פונם פאלק. דער טייל פונם בית המקדש איז געווען אפגעזונדערט פונם רעשט מיט א ספעציעלן פארהאנג (פרוכת). קיינער האט געוואגט אדורכגיין דורך דעם פרוכת אחוץ דעם כוהן גדול. באלד אבער נאכן טויט פונם האר ישוע המשיח אויפן קרייץ איז דער פרוכת צעריסן געווארן אויף צוויי, פון אויבן ביז אראפ, (מתי 51:27), כדי צו ווייזן אז יעדער קאן פון איצט אן האבן א צוטריט צו גאט דורכן קרבן פונם משיח, וועלכער איז אויפגעשטאנען פון די טויטע דעם דריטן טאג, און איז איצט אונזער כוהן־גדול ביי דער רעכטער האנט פון גאט דעם פאטער.

א״ז דער ברית חדשה א נייע רעליגיע?

גלויבן אינם ברית חדשה איז א פארפולקאמונג פונם תנ״ך. ירמיהו זאגט נביאות וועגן דעם קומענדן ברית חדשה:

זע, טעג קומען, זאגט דער האר גאט, ווען איך וועל מאכן א נייעם בונד (ברית), מיטן הויז פון ישראל און מיט דעם הויז פון יהודה. נישט ווי דער בונד וועלכן איך האב געמאכט מיט זייערע פעטער, אינם טאג ווען איך האב זיי אנגענומען ביי דער האנט ארויסצופירן זיי פונם לאנד מצרים, וועלכן בונד זיי האבן צעשטערט, כאטש איך בין געווען זייער האר, זאגט גאט.

אבער דעמדאזיקן בונד וואס איך וועל מאכן מיטן הויז פון ישראל, נאך יענע טעג, זאגט גאט, וועל איך מיין תורה אריינגעבן אין זיי, און אנשרייבן זי אויף זייערע הערצער, און וועל זיין זייער גאט, און זיי וועלן זיין מיין פאלק. (31:31־33)

ווען דער האר ישוע המשיח האט דעם ווין געגעבן צו זיינע תלמידים ביים לעצטן פסח סדר האט ער געזאגט, „דאס איז דאס בלוט פונם נייעם בונד (טעסטאמענט, ברית) וואס ווערט אויסגעגאסן פאר פילע פאר דער פארגעבונג פון זינד.״ (מתי 28:26). דורך גלויבן אין אים און אין זיין קרבן פאר אונזערע זינד מאכן מיר דעם נייעם בונד מיט גאט און די תורה ווערט פארשריבן אין אונזערע הערצער.

ישראלס אומגלויבן פארויסגעזאגט.

ביים אנהויב פון ישעיהוס ווערק אלס נביא האט גאט צו אים געזאגט:

גיי און זאג דעמדאזיקן פאלק, הערן וועט איר הערן און נישט פארשטיין; און זען וועט איר זען אבער נישט באגרייפן.

דאס הארץ פון דעמדאזיקן פאלק איז פעט, און זייערע אויערן שווער און זייערע אויגן אפגעקערט; טאמער וועלן זיי זען מיט זייערע אויגן און מיט זייערע אויערן הערן, און מיטן הארץ פארשטיין, און תשובה טון און געהיילט ווערן (9:6, 10).

אפילו נאכן טויט פונם משיח האבן צוויי פון זיינע נאכפאלגער נישט געקענט גלויבן. ווען ער האט זיך צו זיי באוויזן נאך זיין אויפערשטייאונג פון די טויטע האט ער געזאגט,

א, איר אומפארשטענדיקע און שווערהארציקע צו גלויבן אין אלץ וואס די נביאים האבן גערעדט!

צי האט נישט דער משיח געדארפט ליידן דידאזיקע זאכן, און אריינקומען אין זיין הערליכקייט?

און ער האט פאר זיי באשיידט אלע שריפטן, אנהויבנדיק פון משהן ביז אלע נביאים, וואס האבן וועגן אים גערעדט. (לוקאס 25:24־27).

דער אומגלויבן פונם יידישן פאלק איז נאר געווען א טיילווייזער; ווארעם די צאל תלמידים אין ירושלים איז כסדר געוואקסן, און א גרויסע צאל פון די כוהנים זענען געווען געהאכזאם דעם גלויבן (אפאסטל געשיכטע 7:6).

יידישער גלויבן אין ישוע המשיח.

דידאזיקע פאקטן באווייזן אז א ייד דארף אננעמען ישוען פארן יידישן משיח און גלויבן אינם ברית חדשה אלס פארטזעצונג פונם תנ״ך, און נישט ווי א „נייער רעליגיע״ ווי טייל מענטשן דענקן.

אפשר ווייסט איר נאך נישט דערפון אז איינער פון אונזערע גרעסטע יידן, בנימין דיסראעלי, הויפט מיניסטער פון ענגלאנד אין קעניגן וויקטאריאס צייטן, טראץ זיין גרויסן שטאלץ אלס ייד, האט ער געגלויבט אינם האר ישוע המשיח. איינמאל האט ער אזוי געזאגט אז ער „פארשטייט נישט וויאזוי עס איז מעגלעך פאר א ייד נישט צו זיין א משיחי (קריסט).״ מיר וואלטן געקאנט דערמאנען אונצייליבארע אנדערע יידן, צווישן זיי א סך רבנים, וועלכע האבן אנגענומען דעם האר ישוע פאר ישראלס משיח.

קישט דעם זון.

ברידער יידן, פארבלייבט נישט לענגער אונטער דער כמארע פון אונגלויבן. נישט ווי אונזערע פארפעטער האבן גערופן, „זיין בלוט קום אויף אונז.״ הערט גאטס געבאט אינם צווייטן קאפיטל תהילים און קושט דעם זון, טאמער וועט ער בייז ווערן, און איר וועט פארלירן דעם וועג, ווען זיין צארן וועט נאר אביסל ברענען. געבענטשט איז יעדער וואס האפט אויף אים.

ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את־בניך כתרנגלת המקבצת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: הנה ביתכם יעזב לכם שמם: כי אני אמר לכם מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: ד.ה. ירושלים, ירושלים, וואס הרג׳עסט די נביאים און שטייניגסט די, וואס זיינען געשיקט צו דיר! וויפיל מאל האב איך געוואלט צונויפזאמלען דיינע קינדער ווי א הון זאמעלט איין איהרע הינדלעך אונטער איהרע פליגעל, און איהר האט נישט געוואלט. זעהט, אייער הויז וועט אייך בלייבן חרוב. ווארים איך זאג אייך, פון איצט אן וועט איהר מיך נישט זעהן, ביז איהר וועט זאגען: געבענשט איז דער, וואס קומט אין גאט׳ס נאמען״.

— מתתיהו כ״ג: 37־39.

דער משיח ישראל

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן 11־10

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל
דעם אמת׳דינען משיח

The Shepherd of Israel

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE
OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, 23

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 39 - No. 2
OCTOBER, 1955

דער משיח ישראל

ווערנא הענריק פון דזשאמייקא, בריטיש מערב אינדיען

(פרוי הענריק איז א יידישע פרוי וואס קלויבט אינם האר ישוע המשיח)

ווער איז דער זון פון תהילים קאפ. 2?

דער לעצטער פסוק פון דעם צווייטן קאפיטל תהילים אנטהאלט א דערמאנונג, „קישט דעם זון.“ עס איז די איבערצייגונג פון יידישע און קריסט־לעכע טעאלאגן אז דאס קאפיטל תהילים איז איינס פון די פילע נביאותן וועגן משיח, דעם פארויסגע־זאגטן גואל פון גאטס אויסדערוויילטן פאלק ישראל. דאס קאפיטל תהילים אנטהאלט צוויי באזונדערע דערשיינונגען פונם משיח, ערשטנס, אלס דעם עניוותדיקן קנעכט פון גאט וועלכער ווערט פאר־ווארפן און צווייטנס, אלס גאטס געזאלבטן וועלכער קומט צוריק מיט מאכט און הערלעכקייט צו רעגירן איבער אלע פעלקער.

אבער איך האב מיין קעניג אוועקגעזעצט אויפן הייליקן בארג ציון. איך פראקלאמיר א דעקרעט: גאט האט געזאגט צו מיר, דו ביסט מיין זון, היינט האב איך דיר געבוירן. פארלאנג פון מיר און איך גיב דיר די פעלקער פאר א ירושה און פאר דיין ארבטייל אלע וועלט עקן. צעברעכן וועסטו זיי מיט אן אייזערנער רוט . . . זייט קלוג דאריבער, איר קעניגן, לערנט מוסר איר ריכטער פון דער וועלט . . . קישט דעם זון, טאמער ווערט ער בייז און איר וועט פארלירן דעם וועג ווען זיין צארן וועט נאר א ביסל ברע־נען. געבענטשט איז יעדער וואס האפט אויף אים.

האבן די נביאים פארגעזאגט צוויי דערשיינונגען פונם משיח?

פאר א סך מענטשן איז עס שווער צו פארשטיין וויאזוי די נביאים האבן געקאנט פארשטעלן דעם משיח אויף צוויי אזעלכע פארשידענע אופנים, א לײדענדן קנעכט און א מעכטיקן קעניג. עס איז אזויווי מען זעט פון דערווייטנס עטלעכע בארג פערספעקטיוון און פון דעם ווייטן האריזאנט זעען זיי אוים ווי זיי וואלטן געוועזן אויסגעמישט צו־זאמען אזוי אז מען קאן קוים אפשיידן איין בארג פערספעקטיוו פון דעם אנדערען כאטש באמת זע־נען זיי מיילן אפגעשיידט איינער פונם אנדערן, אזוי איז עס מיט די נביאים וועלכע האבן געקוקט פונדערווייטנס און האבן געזען דאס קומען פון דעם משיח. זיי האבן אים געזען אין דעמוטיקייט און אין הערלעכקייט און האבן נישט געזען געגנוי די לאנגע צייט וואס וועט אפשיידן איין קומען פונם משיח פונם אנדערן. א טייל נביאותן ווי למשל ישעיה נ״ג,, שטעלן פאר משיחס לײדן און זיין קרבן פאר א פארגעבונג פאר די זינד פון זיין פאלק. אנדערע, ווי תהילים קאפ. 2, שטעלן אים פאר ווי א מעכטיקן קעניג.

האבן די נביאים פארויסגעזאגט דעם משיחס געטלעכקייט?

ישעיה הנביא האט פארויסגעזאגט די געטלעכ־קייט און די וואונדערבארע געבורט פונם קומענדן משיח אינם זיבעטן קאפיטל, פסוק 14.

> הערט דאריבער, א הויז פון דויד . . . גאט אליין וועט אייך געבן א צייכן; זע, די יונגפרוי וועט מעוברת ווערן און געבוירן א זון, און וועט זיין נאמען רופן עמנואל.

עמנואל איז דער טייטש „גאט מיט אונז.“ אויב דער משיח איז נישט דער געטלעכער זון פון גאט, דאן וואס איז דער פשט פון דער נבואה? זי איז דערפילט געווארן ווען מען האט אים א נאמען געגעבן ישוע פארקירצט פון יהושע, וואס מיינט, גאט־העלפער, אזויווי מיר לייענען אין מתי 21:1,

> און זי וועט געבוירן א זון, און וועסט זיין נאמען רופן ישוע; ווארעם ער וועט זיין פאלק ארויסראטעווען פון זייערע זינד.

דער נביא זאגט אונז אז דער משיח וועט זיין גאט מיט אונז. ווען ער איז געקומען האט מען אים גערופן ישוע דער משיח. דאס ווארט קריסטאס קומט פונם גריכישן וואס איז אן איבערזעצונג פונם העברעאישן ווארט משיח. לייגט אכט דארויף, ווייל א סך האבן באשמוצט דאס ווארט „קריסטאס“, נישט ווייסנדיק אז עס איז די פארטייטשונג פונם ווארט „משיח.“ דער עמנואל האט געדארפן זיין גאט וואס האט זיך באוויזן אין פלייש ווי מיר לייענען:

> און דאס ווארט איז געווארן פלייש, און האט געוווינט צווישן אונז (און מיר האבן געזען זיין כבוד, א כבוד וואס נאר א בן־יחיד האט ביי זיין פאטער,) פול מיט חסד און אמת. (יוחנן 14:1)

די מעגלעכקייט פון דער יונגפרוילעכער געבורט.

אויב גאט האט די וועלט באשאפן און דאס ערשטע פאר, אדם און חוה, פארוואס זאל זיין שווער צו באגרייפן דעם נס פון דער יונגפרוילעכער געבורט פונם משיח? איז עס נישט ווי, חס ושלום, צו פארלייקענען גאטס אלמאכט ווען איינער צוויי־פלט דארין? האט גאט דען נישט צעטיילט דעם ים־סוף פאר זיין פאלק? א סך מעכטיקע ניסים האט ער באוויזן. לייגט זיך עס דען נישט אפילו אויפן שכל אז דער צוגעזאגטער משיח האט גע־דארפן זיין עפעס מער ווי א פשוטער מענטש? הערט וואס ישעיה הנביא זאגט:

> ווארעם א קינד איז אונז געבוירן געווארן, א זון איז אונז געגעבן געווארן; און די הערשאפט וועט זיין אויף זיינע אקסלען: און זיין נאמען וועט גערופן ווערן וואונדערבארער, עצה־געבער, דער מעכטיקער גאט, אייביקער פאטער, פרינץ פון פרידן. (5:9)

מיר האבן דאריבער א קלארע נבואה וועגן דער וואונדערבארער געבורט פון דעם גואל, און אויך אז ער וועט זיין דער זון פון גאט און דער מענטשנ־זון. לאמיר זיך דערמאנען אז אין בראשית 15:3 זאגט אונז גאט צו, אז פון דעם זאמען פון דער פרוי וועט דער דערלייזער קומען צו דערלייזן דאס מענשנטום פון דער פלוך (קללה) וואס איז אויף אונז ארויפגעלייגט געווארן דורך דעם ערשטן פאל פון אונגעהארכזאמקייט צו גאט.

די אורזאך פונם משיחס מענטש־ווערדונג.

איצט קומען מיר צו דער אורזאך פארוואס דער משיח האט געדארפן געבוירן ווערן אין א מענטש־לעכע געשטאלט און אויפצואפפערן זיין קערפער פאר דעם גרויסן קרבן פון פארגעבונג אזוי אז כדי

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.